

Pétur Benediktsson, bréf og skeyti 1940-1945

Bjarni Benediktsson – Pétur Benediktsson, bréf og skeyti 1940-1945 – Ísland og ófriðurinn – Snæbjörn Jónsson – Skilnaður – Kristján Ingí Einarsson – Fjárhagskröggur – Smjörmálið – Vilhjálmur Þór – Rússamálið – Skeyti - Ríkisstjórnin

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmálamaðurinn
Askja 2-8, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Til gamans

Kveðju
P.

Ref: A.1.

6, West Eaton Place,
LONDON. S.W.1.

17. október 1940.

2 afrit.

1 fylgiskjal.

No.129.

ÍSLAND OG ÖFRIDURINN.

Vegna annríkis við aðra hluti og fjarvistar frá London sást mér yfir grein, sem birtist í hinu þekkta og velmetna vikuriti "The Spectator" hinn 20.f.m. undir fyrirsögninni "Iceland and the War", eftir Snæbjörn Jónsson bóksala í Reykjavík. Mér hefir síðan verið bent á greinina, og leyfi mér hér með að senda ráðuneytinu eintak af henni. Er eg þó illa svikinn, ef höfundurinn hefir ekki þegar haft lag á að vekja athygli manna heima á þessu skrifni sínu.

Eins og greinin ber með sér, er henni sumpart atlað að vera til fróðleiks fyrir lesendur um ástandið á Íslandi, en sumpart pólitísk hugleiðing um framtíð landsins.

Að því er til hins fyrra tekur, er sýnilegt að höfundur gerir sér far um rétta frásögn, þótt underlega missi hann þráðinn stundum. (T.d. "... However, the British market has readily absorbed all the fish caught, and the prices obtained have mostly been good, sometimes very high. The season's catch turned out to be prodigious beyond all precedent, and so there is still much herring unsold. But there is hope that markets may be found for this yet. - Then in May came the British occupation, which changed much, so that only the building trade suffered"). Gömlum blaðamanni hlýtur að detta í hug, að ritstjóranum hafi þótt höfundurinn of langorður, og hafi beitt blákriftinni á handritið án þess að fara út í smá muni með samhengið.

Auðséð/

Utanríkismálaráðuneyti,

Reykjavík.

Auðséð er þó að þessum kafla, að höfundurinn hefir ekki á móti því að þóknast lesendum, og kynni mörgum að virðast óþarft að tala um hernámið sem eintóma blessun. Skynsamir Englendingar, - og eg myndi segja fremur mörgum öðrum þeir menn, sem lesa The Spectator, - skilja það vel, að það er ekki eintólm ánsgja fyrir littla þjóð að hafa þúsundir, eða tugi þúsunda, erlendra hermanna í landinu. Og þetta er atriði, sem full ástæða er til að benda á þegar skrifað er fyrir slíka lesendur. Eins sýnast hnúturnar til íslenzkra blaða næsta óþarfar. Eg hefi það frá fyrstu hendi, að Bretum hefir þótt framkoma blaðanna mjög sanngjörn í þeirra garð.

Einkum eru það þó hinar pólitísku athugasemdir höfundar um framtíð Íslands, sem eru mjög varhugaverðar á tínum sem þessum. Margt af því sem sagt er, er í sjálfu sér rétt athugað, og annað er þannig að rök má fera með og móti. En efnið er svo viðkvæmt, að algerlega fordómanlegt er að hlaupa með það á erlendan vettvang á þann hátt, sem greinarhöfundur hefir gert. Ef hann langar endilega til að verða enskur, og að við veröum það með honum allir hinir, þá á hann að rökrasá það við okkur heima, en ekki að koma til ljónsins og benda því á að rífa f sig lambið (sbr. "for sooner or later the propositon is likely to become an actual matter for British statesmen to deal with and for the British public to take their stand for or against"). En það virðist ekki hegt að stöðva svona menn. Í síðustu kynslóð og næstsíðustu voru nokkrir, sem ekki fengust staðizt freistainguna að flaðra upp um Daní; nú er leitað að nýjum húsbóna, en eðlið leynir sér ekki. *)

Eg leyfi mér að gera ráð fyrir því, að hestv. ríkistjórn, eins og fulltrúi hennar í London, myndi af Snæbirni Jónssyni dregin í dílkinn með "the more moonshiny and less practical", og því hljóta verðuga fyrirlitningu frá "the more pragmatically minded" (það er leitt að ekkert hefilegt orð er til í íslenzku til að þýða þetta hrósyri, sem höfundur hefir valið sér).

*) Er ekki hnefðin andlegur upplauingu Borgar Melsteds?

Hefði/

Hefði eg tekið eftir greininni þegar er hún birtist, hefði eg símað stjórninni um hana og spurt, hvort hún óskaði að eg kæmi að stuttri athugasemd í blaðinu. En þar sem nú er svo langt um liðið, gerir ekki til þótt það dragist vikunni lengur, ef á annað borð þykir rétt að birta nokkra leiðréttingu. Hvorttveggja er fllt, að láta þetta skrif ómótmælt, þegar það hefir birzt í jafn ágætu riti sem The Spectator, og eins hitt, að stjórnarfulltrúi Íslands þurfi að standa í ritdeilu við landa sinn á erlendum vettvangi.

Eg tek fram, að ef til leiðréttингar kæmi, yrði hún að sjálfssögðu að vera stutt og litlaus: aðeins benda á það að íslendingar séu þjóðs, sem leggi mjög mikil upp úr sjálfstæsi sínú; þótt þeir séu mjög vinveittir Bretum, hafi hugmynd Héðins Valdimarssonar um að sekja um upptöku í brezka heimsveldið, engan býr fengið meðal landsmanna. Loks myndi, ef til kæmi, sjálfsgagt að nefna hinari hátiðlegu yfirlýsingar Bretnar-stjórnar í sambandi við hernámið, og segja að menn heima leggi mikil upp úr þeim loforðum, sem þá voru gefin.

Að öllu athuguðu, er eg því heldur andvígur að birta nokkra athugasemd við grein Snæbjarnar, en sé það gert, fyndist mér hún ætti að vera eftir þessum línum. Önnur leið er sú að tala við ritstjóránn og skýra málavexti fyrir honum - og þar með ventanlega fá stöðvað framhald á svipuðum skrifum. - Óski ríkisstjórnin nokkurra aðgerða frá sendiráðsins hálfu, vanti eg að fá fyrirmeli um það.

Með sérstakri virðingu

(Sign.) Pétur Benediktsson

Herra borgarsjóni
Bjarni Benediktsson,
Langavegi 66
Reykjavík

Petur Benediktsson

Eg undirritaður Pétur Benediktsson, búsettur
6, West Eaton Place, London, S.W.1., lýsi hér með yfir
því, að eg er samþykkur umsókn konu minnar um skilnað
að borði og sang okkar á milli.

Einnig fellst eg á, að kona mína hafi full
förráð Ragnhildar dóttur okkar, en viðurkenni framfarslu-
skyldu mína gagnvart Ragnhildi. Eg geri ráð fyrir, að
við komum okkur saman um upphæð meðlags og önnur atriði
í sambandi við fjárskifti.

London, 5. janúar 1947.

Landssíminn

SÍMSKEYTI

Eyðublað nr. 1 d.

BJARNI BENEDIKTSSON

REYKJAVÍK =

Mótttekið:

1137 1 MAI 41

Afhugasemdir símsjóna

Símanúmer ritsímans:

1011: Varðstjórin, fyrirspurnum um símsk. svarað.

Símanúmer ritsímans:

1020: Afgreiðslan, tekið á móti símskeytum.

LEICESTER SQUARE R120 6 7/48

Mótt. af:

LANDSSÍMI ÍSLANDS

CONGRATULATIONS = PETUR BENEDIKTSSON

ICELANDIC LEGATION
6 WEST EATON PLACE S.W.1.
SLOANE 1380.

London, 11. mars 1941.

Góði broður,

Berlin fyrkið fyrir bref, sem eg hefi ný-fengit, eru og fyrir annad í desember. Hefti verið latus í brefaskorfinn fyrir sjálfan miq, sem eg vma at þí munis ekki lá mér, þar sem næstum má segja at lífð sé eintáin bref - og síntöl, sem sírt er skára.

Eg er þér samþóra um at hafur að að fá hitaveitu-vöruvar allar hér en ekki góðar, en annars skilt mér at þér munu varla leggja sig

fram met til rannis í þá átt
fyrr en ís þí es ekkið, hvort
þar fáið fluttar frí llofn.
Um þat skundur mið að fyrðverj-
unum (geri eg ráð fyrir).

Eg þakka þér myögg vel af-
skofti af minnum mánum. Hefi
mið loks samit breif til St. J. St.
þar sem eg fer fram á launa-
hekkun, og sendi þér hér met
afrit til glöggunar a' blinn rök-
semundur, sem eg hefi bovit fram.
Hefi met vilja sleppt öllu um-
tali um áhadda póknun í þessu
sambandi. Síð hlit mólsins
hvellið mig ekki sírlega, og
ef illa fari og eg væri sprennudur
í loft upp sé eg ekki betur en
at almennt velsami leggi þá
skyldu á minnu veitendur mína
at sjá at einhverju leyti fyrir
fjölskyldu minni. Nog mið þat.

II

ICELANDIC LEGATION
6 WEST EATON PLACE S.W.1.
SLOANE 1380.

Fannahækkin verð eg hinnevgar at fá, og heitni minn um þridjungs hækkin en botin fránum í því skyni at fá þí hækkin, eða eithverat myög nálgðt henni, en ekki til þess at fá t.d. £15 hækkin á mánuði.

Aukna hjálps aí skroftstofum þarfli eg í sjálfi sér. Adal gallium er í þessum ranninum at matur er alveg tjóðrætur hér og getur ekki skroppist bratt í nækkva doga án þess at þurfa at sitja uit náttum og clæga aí eftir at koma því frá, sem safnast hefir fyrir á meðan. Einuq ómögulegt eða ill-mögulegt at hugra til at skreppa heim um snöggvast, enda bött eg þarfli nauðsynlega

at fala bett uit stjórnina og
Viðskiptauefnun um íjunisleg at-
riti. En ekki er vist verft at
hefja máls á þessu, fyrir en
úrlaunum hefir fengist á launa-
málum.

Fridja at ritit, til kynningar
um at eg sé at eins í töðum
"til bræðabringða". Eg hefi það aðal-
lega á móti þessum tilkynning-
um at mér leidast þar, og finnst
þar óþarfaw. Ef þeir vilja skifta,
þá geta þeir skoft, hvundur suni
þeim sýnist, en það þarf ekki
at tilkynna mér það þróvan á
sama árinu, einkum þegar
engin alvara liggur bak uit.
Það er sjálfsögt pólitík at
skofta með hafi legu millibili-
um menum á hinum útendur
"póstum", en á striðstínum koma
ómuv sjónarmið til greina en
á fridavínum. Þarf eg ekki at

ICELANDIC LEGATION
6 WEST EATON PLACE S.W.1.
SLOANE 1380.

fara náðara út í þá salma. Eg til gjaðu verá hér lengur en sé hinsegar engar líkun á því að eg mun ekki vlyða lefja St. þ. enda hvat speking öðrum sem veri að kemast hér að, þegar ófjöldum líkun, sér að það er i sjálfu sér ekkest að óttast frá minni hálfu fyrir þá, sem langar til að vera hér á fríðavtínum. Hvæt sunn óðru líðu — og þótt eg fyrði upp á því að skifta um skotum um þetta afriti — þá hafa þeir málit í hendi sínum heima.

Læt þetta þá útrett að sínu. Men athuga bækur ey

önnur atvist, sun þú minniðst
á í breifi þínu.

Bælkun Kuetpus
þínum broður
Pétur

ICELANDIC LEGATION.

6, WEST EATON PLACE,
LONDON, S. W. I.
TELEPHONE: SLOANE 1380.

Ref: S.6.

1. maí 1941.

Trúnaðarmál.

Kæri bróðir,

Eg talaði um kaupin á dönskum verðbréfum við einn af vinum mínum í City, Mr. A. Rendtorff, forstjóra Sterling Offices Ltd. Hann er ágætismaður og hefir nokkur viðskifti við Ísland. Umboðsmaður hans heima er Sigfús Sighvatsson. Sendi eg þér hér með afrit af bréfi frá Mr. Rendtorff, þar sem þú getur séð að hann hefir talað um málíð við mann frá "Prudential", og að þeir hafa von um að eitthvað ætti að vera hægt að gera í málinu.

Þeim er ljóst, að málíð er enn aðeins á fyrirsurna-stigi, og að fara ber með það sem algert trúnaðarmál. Er sjálf sagt að fara að svo stöddu með málíð á sama hátt heima.

Beztu kveðjur,

*Pjörn bróður
Petur*

Herra borgarstjóri
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

ICELANDIC LEGATION.

Ref.: X. 42.

6, WEST EATON PLACE,
LONDON, S. W. I.
TELEPHONE: SLOANE 1380.

17. September 1941

Kæri bróðir,

Þú spurðist fyrir nokkru fyrir um Kristján Inga Einarsson sjómann. Eg hefi leitazt við að afla upplýsinga um hann frá "Sjómannaskránni" í Cardiff og frá "Merchant Navy Reserve Pool" í Newcastle, en árangurslaust.

Án þess að fá upplýsingar um nafn skipsins, sem hann réði sig á til Afrikusiglinganna, held eg að nærri vonlaust sé að hafa upp á honum. Ef aðstandendur hans vita, í hvaða höfn hann réðist í skiprúmið, get eg þó gert aðra tilraun.

Beztu kveðjur

Pjotr broður
Peter

skrifst í vell um
þess at þarf a
hafn ofrit í málinu.

Landssíminn

SÍMSKEYTI

Eyð

BENEDIKTSSON MAYOR RE

Móttakið:

Q 07 SMA/42

Athugasen dir símskeyta

Símanúmer ritsímans:

1011: Varðstjórin, fyrirspurnum um símsk. svarað.

Símanúmer ritsímans:

1020: Afgreiðslan, tekið á móli símskeytum.

ICEGOV1 ETAT SSS WASHINGTON DC R511 17 1642 4 =

= YOUR BROTHER IN LAW EXPECT CAN OBTAIN EMPLOYMENT

SHOE STORE WASHINGTON ADVISE COME IMMIGRATION VISA/

= ICELEGATION +

ICELANDIC LEGATION
6 WEST EATON PLACE S.W.1.
SLOANE 1380.

5. janúar 1942.

Göti broðir,

Bezhū þakkis fyrir bref
þitt. Gevi ráð fyrir at eg er spí-
at vera mjög káluv í sambandi
vit útnefni oguna, sem mi er
komin í kring. Mun þó að allga-
skoðfa um óþagi leys hleuti,
sem liggja mér meira á sínum
sem stendur. Sendi þér ofrit
af boéfi, sem eg sendi Guðrún
með þessum posti, og þarf
þat másl ekki frekari skíringa.
Ef fólk þarf at nái, hvorni okkar
þetta allt er at kenna, þá er þat
meira mér at kenna en henni.

Ef þú, éða aðrir ættingjar míni
geti gett henni nokkurn greida,
mí éða síðar, þí þykir mér
ujög vart um at fáð gerist
þat. - Neit annars ekki, hvort
þetta plögg, sem eg hefi útbúið,
nagis henni. Geri ráð fyrri at
hún leiti til þín, ef svo er
ekki.

Næsta afrit: Fjárhags-
kvöggur eru orðnar ujög al-
varlegar. Sagði þeim heiða,
þegar þeir spurnu hvort eg
ildi sakja um sendiherra-
stöðuna, at Koschnatur af
embættinum ytti mun meiri,
en hefi ekki heyst nánara
um þat. Mun fá ka málit upp
í einhverri af fyrtu postfostum.
Annarski og önnur um hugsum

II

ICELANDIC LEGATION
6 WEST EATON PLACE S.W.I.
SLOANE 1380.

efni hafði valditt þí, at megn-
astu óreitst hefir kennist í
fjárhögnum, og braðliggur
mér á ca 200 pundum til
greidslu atkallandi skulda.
Eg veit ekki, hvernig hægt er
at fá þí fjárhæt. Geri varla
rát fyrir, at banki heimer
myndi taka sjálfskuldar áþerigt
mína eina gilda, enda þótt
upphæðin svari ekki til meira
en rúmlega mánaðarlana.
Fel þér at athuga, hvað hægt
er at gera í málini, og löt
mess jafnframt getið, at ðy
er at regna at kenna betra

lagi á fjárhagsmálefum sem
heild. Þeit d. hettur ^(þyrir mánuð) at nota
bíl sem fók kæpti mér í fyrra
var og vora at geta sett
ham með líttum eta eng-
um afföllum. Þer annars
ekki návora út í þetta at sva
komu. Símaðu mér strax og
þú hefir fengit bréfist og láttu
mig vita um hertur.

Hefi ekki skrifat þabba
og mónum, né neinum öfnum,
öldum saman. Hefi i' ejálfu
sér ekkert at skrifa, vegni
sinni lega at horfa eitt hvat
fljóttlega.

Bæstu óskir um glestlegt
nýjar. Þinn broður
Pétur

ICELANDIC LEGATION
6 WEST EATON PLACE S.W.1.
SLOANE 1380.

London, 20. apríl 1942.

Kari broðir,

Aðeins fáar línuv til þess
at staðfesta, at eg er kominn hingat
aftur heilu og höldum, þótt ferða-
loðið hafi ekki verit æruneyra-
laust með öllu. Þú vissir um
fyrsta þáttum, þ.e. hvernig eg missi
af amerísku farþegaflugveðnum
fyrir þjórnaskaps og ógreidnikni
Bandaríkjans varðmannanna. Ekkí
kun það þó mjög at sík, þú at
bombar vélum, sem við fórum með
(1½ tíma á eftir himin) var komin
á ákvörðum avstadium 5 minútum
fyrst en farþega flugveður. Tók flugit

frá Reykjavík til Prestwick 4 klst.
og 20 minútu. Eftir skamna
útdróðu í Prestwick fórðu þeir
af farþegunum, sem ótludu til
London, upp í þjórkla flugvél,
og held Fokker, og átti hún at
koma ekki á ífangastadum.
Þegas hún var komin vel hálfan
leit bilati hún og varð at
lendra í flugvelli þar sem
heitis Shoreham, og veit eg ekki
hvort þat telst til Wales eða
England. Voru mi sendar eftir
okkur tvær flugvélar, minni,
frá London. Lenti eg í þeiri, sem
síðar skyldi fara af stað, og

ICELANDIC LEGATION
6 WEST EATON PLACE S.W.I.
SLOANE 1380.

vær mi farit at kvoðla. Töftumst mið i sér sem kortleír mið þat, at verit var at leita at fallhlífum handa ok tvar, og vart þat fír þess at mið náðum ekki til London fyrir en of skuggsjút var orðit. Lentum bír a' flugvelli milli Oxford og Alderwick Aylesbury, og náðum - með námuindum þó - síðuski lest frá Aylesbury til London. Komum hér loke skónumur eftir miðnætti.

Felti er mið ferdasagan í stuttu mál sögð. Þat verður at kvæsta fír Bonesteel's undan

dóuaskap vartmannanna. Jafnvel
þótt wo sunni at vera, at fyrir-
skipanir þessarri bjálfri einum
strangar, at þeir megi ekki
hleypa mér inn á vóllinnu á
sitt eindum, þá átti þó "the
officer of the day", sem eg talort
vit frísvar, at minnsta kosti
at sjá fyrir þú at þeir fengju
bod um þat á flugvellinum,
at eg bæti þarna. Þessi náungi
fullbriðsatí mig um þat, at
Kamit yrti eftir mér ótvar en
flugvélur fari, en þat fór eins
og þú veist. At risu má segja,
at þetta hafi ekki kamit at
sök, en „sóm var þeirra gerðin“

III

ICELANDIC LEGATION
6 WEST EATON PLACE S.W.1.
SLOANE 1380.

eins og þar stendur. —

Læt stadar numit at
sínum og þakka þér um
og aftur fyrir gestrisni þína
o.-s. frv. meðan eg var í
Reykjavík.

Bælti kveðju til allra
heimra.

þinn broður

Petur

P.S.

Til kanningin með afmælit,
num kaups einhverja,
skredu til at senda þér;
fer semmilega með undan
posti.

P

Köndur 21. nóv. 1943.

Köri broðir,

Þáð er leitinslegt að þurfi að nýfæst í götunum með þínum um á ný i samband við ráðageistir spekingarinnar heima. Frá almennum sjónarsviðum má náttúrlega segja, að þat sé gott tímanna tákni, að þá er farið að launga hringar. Þó myndi flokka þat með því, þegar farið var að bringja kirkjukenkkum aftur, setja upp örvar að vegamótmil til að sýna leidina, eta rífa miður, viki gegn skoð-drekum eð götum Lundínarborgar.

Hvat liggru annars á
bæk við þat, at þeir "fara þess
á leit" við mig, at eg fari
til Moskva? Eg hefi verit at
reyna at gevra mér sun gleggsta
grein fyrir þri, og skrifa þér
til gamans, þau attíði, sun
mér detta í hug.

1. Fyrsti aðrichtið geri eg
váð fyrri at sé þat, at
mí sé talit óhett að koma
hingat, - þetta sé í ranninni
besta stáda. En er þat ókkan
gumli góði S.P., sun mí er
aftur kominn á stífana?

Mér þalti gaman at vita, hvort
þeir heftu ekki einhvern annan
í huga, t.d. V.P. sjálftan? Ærun
sinni langari E.A. hingat. Þeir
eru ekki svor utlausir, at
þeim dotti í hug, at eg spyrri

ekki við broddum um átvar en
eg sé sendur heðan; hreivva
útlægt, — og þótt manna kerleiki
þeirra sé mikill, á eg bágt með
at trúa, at þeir leggi eru mikil
á sig megnar Stebla.

2. Í öðru lagi er eg sann-
fostur um, at U.P. fellur ekki
við mig, finnur eg frakkur gagn-
vart yfirbodurum mínum og
at öllu leyti þanniq gevður, at
eg mætti gjárunni "setja ofan"
fætta lái eg horum ekki, því
at eg hefi nákvæmlega sanna-
álit á horum, — nema hvad
eg náttúrlega veit at sleppa
ordum um yfirbodarana, —
eg geri ekki ráð fyrir, at horum
finnist hann hafa neina. Eg
hefi ekki séð mannum nema

einn simi, éta í meðsta lagi
trisvar, og þau tvö éta þóin
at, sem er kunnunum að hafa
 sagt hvar er annan, voru á reitum
lega ekki annat en vanalegt knut-
eisis-hjal. Ær mér getjastist hann
þegar í stað illa, og þau er slegar
til fiumingar eru undrum alt af
gagnkvernum, tel eg vist, að eg
hafi haft sömu áhrif á hann
í upphafi. Blataskrif hans, þegar
hann var að gorta af stjórn simi
á generalkonsulatnum í New
York, og á götum um af því, bóttu
mér í semm kjanaleg og upps-
skafnivsleg. Hann gat þá ekki
stellt sig um pilli til annans
útsendra fulltrúa, um að þei
myndu vaska hafa betri reitun-
inga at sýna. Mér lá ~~þó~~ er að að
skrifr þí verandur utanríkisráð-
herra (Óg Th.) og spyrja hann,

hvata próvisiónum vist meðtum
reiðva okkur hér af skyldu-
verkum okkar, og hefti vist
í gamni getað gert kassam
miklu betur upps en þórei.
Sem betur fyr sat eg þó á strák
mínunum að þi sínum.

Pegar eg frétti um vegtylli
v.p. í nýju stjórnunni sagði mér
pegawai : stað heldur þunglega
hugur um samlimum, og er eg
satt að segja líssa, að ekki
skuli hafa skorist í odda nema
í eimri máli (Rússamálinu). Að
versu veit eg, að hann hefir
reidd mér ~~fyrir að he~~ uit af
öfnu máli nýlega: smjörnálinu
pegawai þeir heima heldur, að hægt
veri að fá Bretta til þess að
láta af hendi tölvuvert af Agentum
smjörni - hestan - þótt smjörneyzla
heima á Íbúa sé tvöföld að uit

skammtum hér, og enjör sé ó-skammtat heima. Eg benti fyrst á þat undir rás, hvort heppi leyfði að veri að versi að þessu, með því að bidja þá að senda mér þær upplýsingar, sem aíþorfti að halda gagn vart Bretum. Þetta skildi Villi ekki, heldur sagt. lava "full speed ahead". Eg gerði að sjálfsögtu eins og mið var sagt, en gat þess í skyrslu, að ritaulega kæmi ekki til mala, að Bretav yrðu ið beitnumi og að full ástæða veri til að óttast, að þeir fækji okkurs illa upp senna malalleitumis. Þegar skýrslan kom heim var mið þegar ið stað sent skeytti um að þetta veri samarlega ekki til mikils meilt og ráðmeyfist venli skjótra og hagstdæra viðslita.

Eg þarf ekki að taka fram, að
okkur var neitad um snyðrið.
Hin saman ástæða fyrir a' hugan-
um að friði það, kom ekki fram
í brefaskiftunum, sem sé að
stjórnin óflot að okva a' því
til "verðjöfrunar" a' íslensku snyðni.
— Náttúrlega má segja, að í málí
eins og þessu, eða í Rússamálum
(sem þeir eru reitastis út af),
og e.t.v. eins, eða hvernig öfnum
mánum sé mér meinfanga laust
að spara mér fyrir höfni að
segja þeim fyrir, hvers örörn
muni verða, því að það er mið
allt, sem eg hefi til saka
umriti þessum mánum. En
eg held míi samt, að eg meti
það meira að gera skyldu mína
en að óflaðt viuskaps og vild
Nílhjálus Þors. I til St. j. St.

og ó.Tu. þótti þat sjálfssagtur blautus,
at láta í ljós skotarinn sínar
á máibunum, og var oft farit
eflið þeim tilloðgum, sem frans
vornu bornar, en alltaf var þeim
lekit í þeim hug, sem þar voru
gerðar. Níverandi stjórn er hins-
vegar haldin af "ni alene
viðe" afstöðu, og skotar þat
sem órgusti ósínum at henni
sé leitbeint, - einkum þó
ef leitbeiningin er á marna-
máli en ekki á þeiri af-
bökum á afbakaðri þyðku,
sem þeir eru at reyna at
skrifa í stjórnarráðinu, þegar
níkít þyðkir liggja ~~umfang~~. -
Hitt er alltannat maíl, at útsendur
fullfrúi á at sjálfssögtu ekki at
reka sína eigin pólitik, heldur

páhítík stjórnar sínar, hvort
sem hin fellur horum í vel eða
illa í get. Eg þykist vita, at
stjórnunni þykir eg óþarflega
sjálfstæður, - en hvat skal gera
í márum eins og skilmettar-
mánum, þar sem óskistjórnin
líktist claudra manna gróf
fram til 1. nóvember? Við verðum
þar að standa fyrir okkar meals-
staf, ístkið hann og vera
tíblíur að velta hann. Þess
vegna skoratist eg ekki undan
at Fela, þegar Danir bátu miq
um þat, og brátt fyrir greinar
Alþbl. (sem eg hefi einhveru vegim
ekki neint að lesa um þá)
leikur þat ekki á tveimur tungum.
at sá fyrirlestur var okkur við og
ga qualegu, og heldum á heppi-

legasta fíma. Þeir hefjí hvorti
þengit bökk né vanþökk vikis-
stjórnarsímar fyrir þann fyrir-
lestus, og ekki er álit hefir hún
heldur láttit uppi um grein
sem er skrifat; fyrir "Norwegian
Independent Seeland", en hand-
rit að þeiri grein sendi ey heim
i mánuðar byrjunum. — Reynelan,
æta eignum vist að segja
reda B. P. L. n. v., hefir sýnt,
að ey er alveg "á línu" með
djóniuni í því, sem er hefi
 sagt um málit. Högðist í því
en óhjákvæni legar, en nattú-
lega hefir ey synðgat að því
leyti, að ey hefir sýnt sjálfstæða
framtakssemi í málum. Þegar

(mig)

Eg sannid pessi tvó xinsi gerði eg
því sekan um það að túlka
málastad þjóðaríumav, í stað,
pess að túlka ~~a~~ málastad stjórnar,
sem engan málastad hafði.
Eg veit ekki, hvé alvarlegt þetta
afbrot getus talist, því að áður
en greininn í "Noreman" var
Komin til prentarans höfðu
pessir polítiðku geldingar þó
mánað sig upps í það að
segjast ekki ófála að setja
sig upps á móti þjóðarvilkjun-
um — og mér to'kst að kana
pessu að í greininni! —

Í Rússanálmum frega fekk ~~eg~~ a
áminniingu (mjög svo háttölga)
fyrir að hafa "leyft mér að fresta"
atgerðum þas til stjórnar hefði

haft teknifori til þess að kynna
sér ákvætua skýrslu fóð mér
(og utanlega símaðt ey heim
samtímis og sagtist hafi "leyft
mér" þetta, svs að hedgiss um
heft erit hja' að segja mér
að framksuma fyrir miðlinn 8tak,
— ef notkun heft legit að mun
ekki var). Eg framkumud svor
loks hin fáraulugu fyrir miðli
með eins miklum takt og
alrikt frekast leyftu, en komst
ekki hja' þí að fái það eina
svor, sem Maisky gat gefit,
og eg hafði — óvei — sagt
fyrir. Eg kvartati þá alvarlega
í privatbref til V.F. yfir met-
fost málssins. Sagtist að vísu
hafi fengit svo margar

rekforz á miðmingar um dagana,
at eg leggti ekki miðkt upps
ír þí, hótt ~~var~~ eg veri í
miðunter eins og skólastákar
fyrir ~~það~~ at geyma þeiri skyldi
mimi, at fresta fráum kvennum
fyrir unda, en ekki gat legit
á og eg var samfertur um
at byggðurst á misskitni vgi.

'A hinu dotti eg heimtingu, at
fái seðr frá stjórnini, þegar eg
bæti um rök fyrir málstað,
sem ~~er~~ hreiustkritislega játati;
at ~~ostri~~ eg ekki skildi, en
mér veri þó skipat at vloja.
Eins dotti g Kröflu á því at, fá
g útz, hvata stefnu stjórnins
hefti í málum. En hín baft;
ávalt þat - og bratt fyrir ófal

fyrir Spánum minum, haldit þú
vandlega leyndu, hvort hún
ískati (a) at komast hja
stjórn um að samþaust - þat sýnd-
ist þó heft mega lesa milli-
linna, (b) at fela sendi-
ráðinu í Lundar at fara
með mið okkar gagn vott
Rússum, (c) at fela sr. í Stokk-
hólmi at petta blutverk,
(d) at fela þorða nr'ki með fer
mála okkar í Rússlandi; eta
(e) at setja á fót sendiráð í
Moskva, - sem þó sýndist of
villauð til þess at það kemni
til greina. - Afstoðu um
þessi aðið málhi ekki faka fyrir
en þeir heimur hefði fengit sínu -

ókeyti "frí stjórnarsetiðum". Og
þat var ekki fyrr en þau höfðu
síðlfir síðast "stjórnarsetiðum", að
mér var fálit að látta þat
berast (og heil þat hafi verit
vottlogið, a.m.k. mati ekki
segja þat hreiðskilvis lega, sem
þó sijudist liggja hevet erð),
at ist stjórnun nupur liðklega
sendi send herra til Moskva? -
Í Þáttu má um segja, að óþarf
hafi verit af mér að skrifa V.P.
í þeim "tón" sem eg gerði, en
þegar hann hefir í þessu mál
mánumdum saman sýnt mér
þyllste ókundleis, ja fyrst með
Síðum sínum og því sun hann
lét óvarvat í Þússamálmum um
má hann samarslega leita
at einhverjum öðrum til

þess at taka þí öllu með
auðmýkt. Bréfaskrifli okkar
V.D. um málit verða teknir
fram, þegar af mónumur
rennur peningar í man heima
og farit verður at leitast
við at koma representasjon
okkar gagnvart Ríssum í
skýrslum legrar grundvöll. Þat
er erfidara ó - og ókunleisara
- at leggja vitar und sveit
en at stopna hana aldrei,
og eitt eða tvö gamanyrði, til
þessarar hóftirvíga, sem stórt
fyrir tilleysum, um um þó
ekki sínast óinakleg.

Sínum þí fó' þessans
heit málins, hvat eigi til
braðs at fá. Einus og eq
sagt þér stuttlega í símskeyti,

lekk eg tilmæli en ekki fyrni með
fri stjórnunni í málum. Eftir
nákvæma yfirvegum hefis níkis-
stjórnin ákveðit at fara þess
á leit við yður, at þér takist at
yður send herra stóðuna í "Moskva"
held og þeir hafi orðat þat (eg
hefi ekki skeytt við hennina). Eg
svarati í samrðum við þetta, —
og sendi þér hér með afrit af
svarinn. Adalatriðit er vattútlaga
þat sem eg tebundirur. Þ, at þat gætu
ekki í nokkurs manns augum
litit ótrúvisi út en sem argasta
síniðing gagnvart mér at taka
mig úr öðru af tvemur miðibugustu
sendiherra embetnum, eftir til-
tölulega skamna eru í því, og
setja mig í embætti þar sem

óhungsandi er at gera nokkurn
skapsadan hlut landinum til
gagns. Eg varí fá anlegur til þess,
fyrir forritu sakis, at vera ein-
hverstíma í Moskva í nokkra
mánuði, eða jafnvel í át, - en
þat er gamansunni, sem eg ekki
kann að meta, at lyða mér
upps í skifti á Landas og Moskva
einnig um mí. Þit kör eignum mikils-
vartandi mánuði fram undan
í sjálftædis málinu, og eg þykist
ekki vera met neimur óþarfa
broka, ~~at~~ ef eg ségi, at í sam-
bandi við þat mái megi fá
einhver betri not af kröftum
mínnum en at senda mig
í aðgerðalausa útlögj í
Moskva. Þessi "degradation"

hlyti að lílkart sem tákni um
megra vanþókuunum stjórnarinnar,
fyrir eitt af þremur:

a) rekstur mína á embættinu
at meint, ~~at leggja fyrir~~

b) persónulega hegtum mína,

c) Stefmu þá, sem eg undi kall-
ast fals matur fyrir í miðils verð-
ari valdum.

Um tvö fyrir aðridi er mér
ekki komnugt um neina breyting, ^{at}
bafi gerst frá því at þeir veittu
mér embættit ^{þeftri} í fyrra, og hengdu
á mig dingl og danyl í fyrra
- nema þat, at V.P. heimtað meiri
undirgefni en fyrir neinavars haus.
Um þridja aðridi geri eg ráð fyrir
at menning myndi helst bundla
upsí mitt ít tuennt, eindregna
Stefmu í skilvadar málinu, og

eindogni í samrínum við Bretta
um lausn á sameiginlegra
vanda mála, — at síðna skilning
en ekki frekju, vera til býni
til þess at leggja fráum okkar
skerf jáfrumaut þí at heimta
hlutina. — Er óklunin at hefna
sín á mér fyrir at hafa tilkæst
þessi tvö stefnuatriði? Það
sýnist ótrílegt. B. f. hefir láč
í undan þjóðarvilkjunum í
sjálfstæðismálum, og varla
getur hann þá haft á móti
þí at hafa manum í London
með skilning á þí málum og
a'lunga fyrir lausn þess. —
Um lítt atriðit hefir mið. s. t. jón,
at þí leyti sem hinn hefir vokkva
stefnu, at mér skilst skipað sér
undis sama verk og eg hefi varit.

Þeir V.P. og R.Ó. hafa kamske
í praxír sýnt aðrar til hneig-
ingar óforn hvoru, en eg
hefi aðs ekki skilið þat sem
stefun abridi hjá þeim, heldur
miklu frekari skapgerðar-
abridi og misskiltning, sem
stafati af ókunnum líka á
stæðháttum hér og þeim, hver
á hrafn styrjóldur hefir hafið
á hugsum or hátt Breta.
Eg veit, at sín stefna, sem eg
hefi fylgt í þessu mál, er
ókær fyrir lezhi, og eins
og eg hefi þegar sagt, tæs
eg níverandi stjórn fylgjast
þeiri stefnu (en eg vil at
eins nefna þat hér, at eg
var hissa, hve mórga, tali-
menn frekuslefran átti

þegar eg var heima vorit 1942).
Þessi stefns gagnvarð Breteinum,
sem einnig var stjórnarstefna
bæti St. f. St. og Ó.Th., hefir gefist
vel, og eg get fullyrkt, án
þess at gortá, at mér hefir
hér tekist at ávinnu mér
traust þeirra manna, sem
eg hefi mest skifti við, sem
einloquu talsmáður þeirrar
stefnu. — Þessi meginstefna
þjórir ekki, at við getum ekki
haldid fast á okkar mál-
stæð af svo ber undir, og
i viðskiptum við meiri eina
^{t.d.} Mr. Hellyer, mun stjórnin
og ekki geta borit mér á bry'n,
at eg skoradist undan at
fylgja fram hinum eisdrægn-

arka maistars, ef hin hefti. Kjákk
tíð þess at hætta á of lítingarnar.

Hinn megalíun er því
máttilega sinnig hefður
efast og um at stjórnun minni
fylgja þessu málum fast eftir, sem
lega koma með einhverjar skýringar,
sem eiga at sýna, at eg hafi
rangt fyrir mér í mótbánum min-
num, og síðan lyppast nitur ut
næsta gagn-áhlæup. Eg þókist
hafa sterka afstöðu gagnvart þeim,
því at eg hefi staðit sínasam-
lega í stöðu minni her, og er
líklegrur til at halda áfram at
rekja hana betur en nokkur sá,
sem þeim dættur í hug at senda
her í stadium. Ef þeir verða at
látta í minni pokam er afstata
mín at sunn leytí styrkari en

áður, þótt varla takist aukmíð
karleikar með okkur U. P.

Hinn möguleitum er þó
náttúrulega einnig til, að þeir tilgi
sitja fast ut sinn klip - eins
og þeir gerdu áður í Ríssamál-
num, og þá er spurningin, i
hve "hast á matus að fáva
vit þá? Þeg get notað undan-
færslur, sagt að eg þarf nokk-
ron tíma til þess að ganga
frá mánum minnum hér, heimta
margfalt sunnafó síðan, sem
eg nássulega á inni, því er
og tafit verulega lengur en
þeir hanga ut völd. En þau e
at eins gallum, að þeir getu
komit öfnum manni hin gat
á metan, þótt eg slíppi ut.

Bjarnabandsfötina. Eg get líka sagt þeim skorinott og ein dreigit, at eg far ekki til Rúslands, hvat sem þeir segi eða geri. Þýngstu viðurhlög, sem þeir gætu láttíð miq hafa uit því, eru þau að kalla miq heim og setja miq í stað Stefáns. Þeir myndu ekki póra að segja mér að sigla minn sjó, þat er eg viss um. Áhættan er því ekki ómum en að vera fluttur heim, (sem er þó a. u. k. ska'rra en hitt), en þat er heldur, á móti groundvallarreglum minnum að fara í þess háttar deili, sem myndi skatlegt forðum eftir á. Eg num mi hugsa þess að miði návata og láta þig úta

hvad heí gerist í maílinu. Þodði og
vænt að freitta frá þér, ef nokkuð
gerist tíðinda.

Aðeins eitt atriði er einn
eftis að taka fram, sem þú munt
líklega ekki víta, en er góð rök-
semld þegar þeir blásu út
hórusisbelgium og fara að tala
um hve mikilleg þessi stada
sé. Þegar M. V. M. var heiðra
i sumar var honum bodin
þessi stada, at vísu ekki af
ráðherranum en af þeim, sem
vísu hvat þeir voru að segja;
~~en~~ hann veitadi, af því að hann
vildi heðluvinnu hér hjá mér.
Mið er aðlæst til þess að eg taki
að mér stað, sem sendi ráðsrit-
orinu vildi ekki líta í!

Þetta málf gerir þat eum
meira aðkallans: að fá lausn
á mínum einkamál efnum.
Eftir hversjum er Sveinbjörn Jóus-
son að líta með að ganga
frá pappírum? Vildir þí
hringja í ham og reka ofur-
lítit aí eftir?

Eg er hérðinn um að
þetta verfi að ueggja í líli.

Beztu kuestju til
alva heima og mangblessatus
spjalfun.

þín broður
Ræður

Vildót 22/11

Fékk í mózum svolátaði
skeggi, sent kl. 19.18 í gærkveldi:
"Ydarskeggi 306 á misstilningi
byggð stop. Ríkisstjórnin g þessu
sem öðrum mánum (-típiðkt-)
tekit ákvörðun að eel yfis-
vegður máli stop. Þetta skeggi
ver að skoda sem ákveðna
ósk níkistjórnarinnar stop
Ríkisstjórnin leggur sestaklega
mikla áherslu á að einnig
þér skipid þetta staf fyrst
um sínum vegna regnslu yfir
og þekkingar en samkvæmt
því sem fyrir liggur getur þetta
ordit afvara ríðandi stada sem
leggur flegar næstumini hins vegar
um fáa að velja stop. Athafra-

Leyris á holtu ekki fyrir hendi stop
Viljun þí taka sér staklega fráu
at um fræst en ekki vantauð
pókuun at ræða stop. Æuk þess
verður níkistjórinum at geta
flutt meiri milli staða eftir
þí sem hin telpur heppisillegt,
hverjum tíma stop Brof á þí.
principi fyrst er í regniv gðti
skapsat forðum ^{sem} miður vefsins
níkistjóri telur ekki reit at
skapa endanlegt war yðar
óskast fljófast.

Meir fyrst ——————
hengja af þetta með forðumini
er vattnilega alveg satt, en
hvort lítur hinum forðumini
at meiri eigi að hætta at víska
semst í útlægt fyrri at rekja
starf sitt vel, vegna vegn slu

þeirra og þekkingar? Annars er afstada níkistjóruárinu av "í þessu sem ófrem málu" samblæund af hodesni og hvoka, sem matur eftir að vera farin að þekki a.

Eg hefi hugsat mér að svava þessu ekki fyrir en síðan í vikunni, — ekkerst liggur á út frí mínum sjónarmundi — og segja þá semилегa eitt-hvar aí þessa leit:

Mei þykki vant um að heyrva af skeysti yðar að eg er um talið maklegus Fráustri níkistjóratínum. Þetta breytir ekki því að þeiri samfölding minni, að næstum hver einasti matur heima og vissulega hver

einartí matar hér mynd skora
flutningum sem stórfelldar de-
gradatian orsakata annaðhvort
Íslamri embættisþrakslu eða
tíulkun stjórnarstefnu á þann
hátt sem yður er óget felld.

Hvat sem til eru líður mynd
flutningusins ^{því} hafa sömu áhrif
gagnvart mér, neva skotadur
sem megnasta viðurldgining.

Eg vilt kenna principið um það
nauðsyni á líneifanleik ~~oss~~
heims aldrar þið at ekki metti taka
~~þróðum~~ ~~ar~~ ~~það~~ ~~oss~~ ~~villt~~ ~~for-~~
~~tilit~~ ~~tí~~ ~~úská manna~~ ~~sem~~ ~~eiga~~ ~~síkt~~
~~dómi~~ ~~et~~ ~~oss~~ ~~þessi~~ ~~ver~~
~~tilit~~ ~~skild~~ ~~og~~ ~~laga~~ ~~ákvæðum~~ ~~eftir~~ ~~þui~~
~~það~~ ~~tað~~ ~~at~~ ~~það~~ ~~það~~ ~~það~~

Bundi hinsvegar á annan
fordónni sem leitt vori at
skapa og líklegt vori at skada
utanvikis þjónustura sítar
meiri: at meni megi eiga vor
á þeim riturkenningu fyrir
það sem játað er at sé vel

uminið stoff at vera sendir í
hreina útlegt. Þá var mitt at
vel yfirvegutu ráði hleyfus þí
at vera: Mér er hjóst at hér
hefi eg hlutverkt at vinna,
~~spærnum~~
og lagst og jafnlist
at eg á ekkerf erindi á
himn stadium. Mér þykki leitt
at geta ekki orðit ið "ákvæðum
ósk níkostjórnunarinnar" en af
fyrslum vilja tek eg ekki
at mér sendi herra embætti
i Moskva.

—
Síttuvat aí pessa leit.
Fátum þí svo nejta réttar síus
sunkenent stjórnunarkrámer
til at flytta miq austur.

Blessatur,
þín broður
Óðins

ICELANDIC LEGATION.

6, WEST EATON PLACE,
LONDON, S. W. I.
TELEPHONE: SLOANE 1380.

Ref.: S 6
PB/HK

25. janúar 1944.

1 fylgiskjal

Kæri bróðir,

Ég sendi þér hér með afrit af brefi frá Mr. A. Rendtorff, forstjóra Sterling Offices Ltd.

Mr. Rendtorff er góður kunningi minn og hefir oft gert mér og sendir á dinu greiða. Hann sagði mér fyrir löngu ffrá aðstoð þeirri, sem hann á sínum tíma veitti fyrirrennara þínum Knúti Zimsen við lántökuna, og var sár út af því að honum fannst hann hafa verið hundsaður, eftir að lánið var komið í kring - og kannske ekki alveg staðið við vissa hluti, sem hafi verið lofað eða hálf-lofað.

Það er ekki að vita nema bærinn geti ein-hverntíma síðar aftur þurft á manni eins og Mr. Rendtorff að halda sem millilið, og ég tel það vel þess vert, að leggja nokkra stund á að hálða góðvild hans. Mér þætti því meinlaust að lofa honum að afhenda "Prudential" seinstu afborgunina á láninu, eins og hann fer fram á. Þú gætir, ef þú fellst á þetta, skrifað honum og sagt, að þér væri kunnugt um að hann hafi átt mikilsverðan þátt í að koma þessarri lántöku fram á sínum tíma. Nú sé verið að greiða seinstu afborgun, og sem líttinn vott um að bærinn meti aðstoð hans, sendir þú honum tékkann og biðjir hann góðfúslega að afhenda "Prudential" þessa lokagreiðslu, - eða eitthvað á þessa leið.

Þú lætur mig vita, hvað þér finnst um þetta.

Bjarni Benediktsson

þinn bróður

Bjarni

Herra borgarstjóri Bjarni Benediktsson,

Reykjavík.

Moskva, 30. des. 1944.

Kær broður,

Berlini frakkir, fyrri gott bréf og fyrir afmælis gjöfina. Fjölnis heftid sendi eg þér þó aftur, því at eg kann emi engi at meta þessa mytízku í bókagerð Íslendinga at láta bls. 97 koma undst á eftir bls. 28 og 42 á eftir 112, eta hvad þat mi er. Eg veit, at þetta er mi alsida hja hverjum góðum útgefunda heims, en eg er gamalddags. —

A brefi frá pabba skilst mi, at éhett minni at óska ykkur lígriði til hanningin met — son eta dóttur. Þat var vist at eins ófreit hvort veri, þegar bréf pabba fór í postum! Sendi eg bestu óskis til

ykkrar allra.

Stjórnarsynendumina fannst
mér gott at fréttu um. Síndi forseta
heilla óskaskeyti at hafa aftur fengið
þingredisstjórn. Ólafí Thórs sneri
ég og nokkrar línum með undrá
posta á eftir, og má af þeim ráta
skotum mína á þessum maínum.
(Gri ráð fyrir at Ó. hafi sijnt bér
midum).

Mn framhald aí dwöld
mimi hér er einhliðt at fáva at
sinni eftir stjórnarsinnum þegindum
meira en minnum. Þat er andvitað
andlegt drep at vera hér sem
dýrasti embættis matur landsins
og gera ekki 2 auva gagn. En
nú hefi ég loks, aí forla'ksmessu (etta
var þat daginn fyrir?) fengið fav-
angu minnum frá London þ. d. m.

fjölda góðra bóka, sem ekki hafi i
unnið fórum til at lesa. Mikill ófengi
og get dundat við þetta þangat til
þróð purfið á mér at halda til ein-
hvers amars - ef þat dregr ekki
óendanlega á laugum. Ef stjórnun
Korónu sig um at fá mig heim til
skvafs og ráðagerða samtímis hin-
um spekingum, þá er þat gott.
En þeir góðu meiri verða at várta,
at erfitt er at samstilla ferðalög
hétan við klukkum í öðruum
heims álfum. Ambassadar Bretas
purfti at býta viðum saman eftir
flugfari (m.a. vegna vetrarfars),
svo at þí getus náði hvernig vera
numi um lítiðum karl eins og
mig. Þat sýttu þi ekkið at síma,
vertu korunn heim í næstu viku,
ðóta eftir halfan mánuð. Kamiske
lætus þú þetta berast til réttar adlig.

Condicio sine qua non, ef
eg a' at vera hér, er náttúrlega at
mér verit greitt vitumanlegt kaup.
Tilkynning Villa um at eg dotti at
fái þat sama og: London var í
fyrsta lagi hveint brot á gerðum
samningum og um i öðru lagi
ekki nokkum átt. Eg hefi sjánt
greinilega fram á þetta í langri
skýrslu. Líklega hafa þeir heimma-
haft einkuenum þef af kaupgreidsl-
um eimur af fræði þjóðum um,
en ef sí var fyrri myndin, sem eg
þygg, þá hafa þeir hennar mi-
farist fram á meira en tvö fólkum
lanna sínum, eftir at líndin, sem
af hafi verit ausit áður, þormast:
Eg sori þetta allt svo mjög undir
vós til þess at meit yðst ekki um
vara og frendur! ¹ ² P.
Vf. Blæsa Þurður Kari brður! P.

SENDIRÁÐ ÍSLANDS

Moskva, 16. jan. 1945

Kari bróðir,

Rétt 2 línum til þess að pakka
bréf sitt kl. f. m., sem var að Ráma. Tekk
einnig bréf frá Ólafi og hefi svarat henni,
alvug í samræmi við þat, sem eg
hafit skrifat þér um áramótin. Þog er
alvug einlögur í þessu, að þat verður
að fara eftir ykkas hentugleikum heiða,
hvat gert verður við mig eta látið ógert.
Mér var illa við að fara hingat og fer
hétan semmlega án saknatav. En eins
og eg held að eg hafi nefnt við þig í
fyrri, þá var fjöldi ástæðna, persónu-
legar og malefuallegar, sem gerdu að
verkum að mér var illa við að fara
frá London einmitt þá. Hér brudur
mig ekkið nema lögnáð inethúman,
en e.t.v. er - einnig gagnvart Ríssum
- rétt að taka nokkurs tillit til þess

lög mál. Þeg á ót, at e.t.v. veri ekki heppilegt, at einum þinn ~~H~~^{SEINNAÐAÐAÐA} fengið þann skilning, at eg heft heimtað at fara hérðan, strax og útmelands. Stjórn hafði sett at völdum. Flytum oss þí hægt. Því skilur, at þat er einniq annat at vera hér sem fullfríð almennilegra manna eru. Sem "Rannverulegur útlagi" (nefnið er "to be and not to be" meðlega hér). Hugsadu þat atvindi.

Sagði eg þér, at eg sendi f.v.b. símskeyli og óskapti honum til hamingju met, at hafa fengit þingredisstjórn? Þér fannst hann eiga þat at mér.

Breyf pitt frá í júlí var eg at fá. Gott, at Þeturs hefir rættat út blautum en þér sýnist þav segja hugur um. Því verður at standa í ístadium!

Endurteknum hamingju óskir met einbein frenda (mi, ev eg veit, at hann er ekki frænka min; þat var óupplýst, ev eg skrafð seinast) og bestu kveður tig ykkav lízritar.

þinn bróðri ~~Þeturs~~

ICELANDIC LEGATION

LONDON S. W. 1

8. júní 1945

Kari broður,

Eg hefi náð í bókina eftir Arthur Koestler og meint hana a'samt 2-3 pólitískum þessum, sem sýnaði voru myldar. "Is innocence enough" erstist ófáanleg í líti. Þær lögfretti máritit þarf eg at at-hugn bætus.

Tertii bringast gekk a'gat-lega, aðeins $4\frac{1}{2}$ klst í lofti. Er að koma í dag fyrsta leyfi o.-s. fru. og býst við að halda a'fram til Frakklands a'mánuðags morgun snemma, með játraboaut og skipi.

Annars ekkerf at seggi í líti. Bezhli kundju til Sigríðar og Björns litla. Þinn broður Petur

Landssíminn

SÍMSKEYTI
Mjög áríðandi

BJARNI BENEDIKTSSON
BORGARSTJÓRI REYKJAVK =

10:

1058 1 DEZ

Símanúmer ritsímans:

: Varðstjórið, fyrirspurnum um símsk.svarað.

LANDSSÍMI ÍSLANDS

LONDON R515/1 37 1 1036 ETAT =

Athugasemdir símskeyti

Símanúmer ritsímans.
1020: Afgreiðslan,
tekið á móti símskeytun

Mótt. af

REPLIED YESTERDAY FIRMLY MAINTAINING PREVIOUS STANDPOINT
ADDING REQUEST BE CALLED HOME FOR DISCUSSIONS IF
NECESSARY STOP TODAY RECEIVED INSTRUCTIONS INFORM OTHER
PARTY APPOINTMENT STOP REPLYING WITH RENEWED REQUEST
COME HOME DISCUSSIONS = PÉTUR BENEDIKTSSÓN

7-8432000h.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Landssíminn

SÍMSKEYTI

Eyðublað nr. 1 d.

BJARNI BENEDIKTSSON

REYKJAVÍK

Einkug 19

Móttakið:

16¹⁸
17¹⁹ 7 FEB

Athugasemdir símskjóna

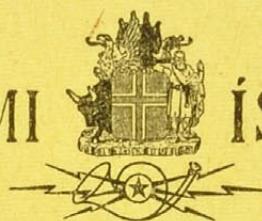
Símanúmer ritsímans:

6411 Varðstjórin, fyrirspurnum um símsk. svarað

Símanúmer ritsímans:

1020: Afgreiðslan, tekið á móti símskeytum.

LANDSSÍMI ÍSLANDS

R124/7 ROMA 67 7 1447 =

Mótt. af

F ONOGULEGT VERA FJARVERANDI TVENNUM MOSKVASAMN
ANTHESSAD HAETTA THAR ALVEG LEGG ENGA AHERZLU MALID
HVORUGAN YVEGINN LATTU EINGOENGU FARAF EFTIR YKKAR
HENTUGLEIKUM STOP ER RETT OLAFURBJOERNSSON EIGI AFLEYSA
PETURTHORST SPURNMK EF EG A AFRAMHALD HAFA MOSKVA
MINU UMDAEMI LEGG EG EHERZLU KAUDSYN HAFA THAR
FYRSTAFLOKKS SENDIRRITARA ER NOKKUR VON HANN GETI
STAÐID EIGIN FOTUM FMK BEZTU HAMIN OSKIR OKKAR
NOERTU MED UTNEFNINGUNA = PETUR

SÍMSKEYTI

Eyðublað nr. 1 d.

FOREIGN MINISTER REYKJAVÍK

Reykjavík.

kið:

202 2 JULI
03

Athugasemdir símaþjóna

Símanúmer ritsímans:

6411 Varðstjórnin,
fyrirspurnum um símsk. svarað

Símanúmer ritsímans:

1020: Afgreiðslan,
tekið á móti símskeytum.

LANDSSÍMI ÍSLANDS

1202 PRAHA 35 1 2100 =

Mótt. af

DG.

=PRIVAT TEL EKKERT AHORFSMAL FRAMLENGJA
SAMNINGINN AREIDANLEGT ASTAEDUR TEKKA SEMJA EKKI
NU RETT TILGREINDA STOP ASTAEDUR SEM SENDIMENN
FRASKYRT SUMIR HEIMA HAFI GEGN FRAMLENGINGU VIRDAST
MER MESTMEGNIS BYGGDAR MISKILNINGI KAERAR KVEDJUR

= PETUR